

Begrundelse

Skønnet for omkostningerne forbundet med arbejdsgiverbidraget var 600 mio. kr. i »Ny kurs«, mens skønnet for statens nettoprovenu ved indførelse af arbejdsgiverbidraget er 1.066 mio. kr. i regeringens forslag til finanslov for 1997. Med baggrund i denne ændring må det forventes, at der er tilsvarende ændringer for de andre skatter m.v.

Svar (12/9 96)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Spørgeren begrundet sit spørgsmål med, at skønnet for omkostningerne forbundet med arbejdsgiverbidraget var 600 mio. kr. i »Ny kurs«, mens skønnet for statens nettoprovenu ved indførelse af arbejdsgiverbidraget er 1.066 mio. kr. i regeringens forslag til finanslov for 1997. Spørgeren forventer med baggrund i denne ændring, at der er tilsvarende ændringer for de andre skatter m.v.

På finanslovsforslaget er provenuet af »arbejdsgiverbidrag, netto« budgetteret med 1.066 mio. kr. for 1997 på § 34.11. Dagepengefond.

Bidragsprocenten for 1997 fastlagdes ved skatteomlægningen i 1993 til 0,30 pct. Det er efterfølgende vedtaget, at der i 1997 skal tilbageføres grønne afgifter svarende til 0,11 procentpoint heraf, således at der kun opkræves nettobidrag på 0,19 pct., jf. anmærkningen til § 34.11.01.40.

Det angivne provenu på 1.066 mio. kr. er altså et nettotal budgetteret med udgangspunkt i en bidragsats på 0,19 pct. Med de budgetteringsforudsætninger, der er lagt til grund, ville en sats på 0,30 pct. have indbragt et provenu på knap 1,7 mia. kr.

Idet det skønnes, at grundlaget for arbejdsgiverbidraget i 1997 fordeles sig med ca. en tredjedel til offentlige arbejdsgivere og to tredjedele til private arbejdsgivere, ville en bidragsats på 0,30 pct. derfor have medført en bidragsopkrævning på godt 1,1 mia. kr. hos private arbejdsgivere samme år.

Da arbejdsgiverbidraget er fradragsberettiget, svarer dette til en omkostning på godt 600-700 mio. kr. efter skat afhængigt af den anvendte skattesats.

Jeg finder ikke, at dette tal adskiller sig væsentligt fra det i »Ny kurs« anførte beløb på 600 mio. kr. vedrørende erhvervsbelastningen

(bidrag efter skat) af arbejdsgiverbidrag på 0,30 pct. i 1997, når det ydermere erindres, at beløb i »Ny kurs« er angivet i 1993-niveau, mens de i finanslovsforslaget er anført i 1997-niveau.

Afsluttende kan jeg oplyse, at der ikke er sket væsentlige ændringer i vurderingen af den betydning, som skatteomlægningen i 1993 har haft for erhvervenes omkostninger, jf. tabellerne i »Ny kurs«, som spørgeren henviser til.

Spm. nr. S 3519

Til økonomiministeren (2/9 96) af:

Thor Pedersen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvor stor en del af udgifterne til kontanthjælp og sociale pensioner i 1996 og 1997 der skyldes den bruttoficering, som blev indført i 1994?«

Begrundelse

Der henvises til tabel 3.2 i den nyeste økonomiske oversigt, hvor udgifterne er opgjort til 18 mia. kr.

Svar (11/9 96)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

I bemærkningerne til lovforslagene nr. L 313 og L 314 fremsat den 19. maj 1993 af socialministeren fremgår, at i 1994 skønnes bruttoudgiften til sociale pensioner at stige med 14,3 mia. kr. og udgifterne til kontanthjælp med ca. 3,5 mia. kr. som følge af bruttoficeringen. Dette giver øgede udgifter på 17,8 mia. kr. i 1994 målt i 1993-priser. Det svarer til 2 pct. af BNP i 1994. Bruttoficeringen indebærer således et teknisk løft af udgiftstrykket i størrelsesordenen 2 pct.

Det skønnes, at effekten af bruttoficeringen fortsat svarer til 2 pct. af BNP i både 1996 og 1997. Dette betyder, at andelen af udgifterne til sociale pensioner, som skyldes bruttoficeringen, anslås til ca. 16 mia. kr. i 1996 og ca. 17 mia. kr. i 1997. Merudgifter til kontanthjælp som følge af bruttoficering anslås til ca. 4 mia. kr. i begge år.